

22. januar 2021
Kommentarer (0)

Digteren Thomas Boberg valgte at modbevise digteren Henrik Nordbrandts nye digt 'Glostrup' om Glostrup som det værste, der kan ske.

Det gjorde han med et digt. Et digt om Glostrup som det bedste, der kunne ske.

Ode til Glostrup

Duerne flyver op i den triste tid.
Maskemenneskene.
Mundbindszombierne.
Her går vi.
Her lever vi
den hullede eksistens
i angst for hinanden
og smittedøden.

Mågerne skriger i den triste tid.
Det grå regime
driver ned ad murene.
Graffitten blegner.

I nat i en drøm
brækkede jeg mig ud over det hele
alt skidtet flød i en sort slimet slange
ned ad trappen
ud på gaden
og blev et med den triste tid.

Jeg stod op i mit gamle forstyrrede træ.
Kronen rystede diamantdråberne
i en munter vifte
som et ansigt der ikke kunne holde
smilet tilbage.

Saften skyder i mine lemmer.
Saften drikker jeg med mine cellers millioner af munde.

Hey du plattenslager af en tid!
Den konspirationsteoretiske himmel
bøjer sig ned over
den hullede eksistens.
Den hvisker helt ud i hjørnerne:

Planeterne eksisterer ikke.
Stjernerne er fake news.
Og det store rum
for alle vores frihedshungrende tanker
er en endimensionel løgn.
Og tænk dig
kærligheden
er en skrøne fra en gammel bog
ingen længere tror på
for læsning er også nedlagt.

Jeg har besluttet mig for at rejse til Glostrup
og modbevise Nordbrandt.
Lad det ske
i en tankes kraft
i et åndetog
så lydløst
så hurtigt som en tåre
der diffunderer i en sol.

Se
nu standser toget i Glostrup
nøjagtigt som jeg ville det.
Glostrup er det bedste der kunne ske
Glostrup er et fyrværkeri af håb.
Glostrup er hjemsted for et af verdens flotteste vandtårne
lige ved den berømte vej
der skærer Glostrup over i to
smertende dele.
Glostrup huser den meste fabelagtige akupunkturlæge.
Glostrup er et vuggende skib på den yderste biflod
af den her epoke.
Øjnene står ikke stille i Glostrup.
Fødderne nægter at holde sig i ro i Glostrup.
Den sfæriske musik spiller i Glostrup.

Og hvis du hader Glostrup
så behøver du heller ikke at stoppe her
du kan blive siddende i tog
på cykel i bus eller bil
og eventuelt stå af i Roskilde.

Forstår I da ikke
profeter af den triste tid
at det værste allerede er sket?

Nu er tiden kommet
for de forsigtige mus.
Det er igen tid til at pudse fjerene.
Det er tiden for de lysende gråspurve
og de talentfulde stære
inden det osende gab
spytter dem helt ud i ikke-tiden.

Forband tempoet og de hysteriske
Algoritmer.
Kom frit frem og lys I forskræmte
om kap med
Glostrups voldsomme lanterne.
Her er mørket en latterblomst.
Her er drømmefabrikken
den ekspanderende industri.
Aktierne stiger uendeligt på stjernebørsen.
Døden er en mærkelig hat
en nonchalant fakkell
vi løfter
i den respektfulde hilsen
til enhver strejfer og pendler i den triste tid:

Den skabede ræv.
Skaden.
Kragen.
Sygeplejersken.
Hus forbi-digteren.
Og den hjemløse gudsforkynder
med alle de ulæselige hæfter

hun senere må bruge som underlag
i den lange nat.

Undervurder aldrig Glostrup
Det er det værste
du kan gøre.